

MEGLENO MÖRJE S KREDARICE PROTI SEVERU

FOT. B. BRINŠEK

Delo in denar.

Povest. Spisal dr. Fr. Detela.

(Dalje.)

XI.

Kar je trdila gospa Klepševa odnekadaj, da je Javorje pust, dolgočasen, nesrečen kraj, to so spoznavali in čutili čimdalje bolj vsi stanovalci. Umolknil je bil prešerni smeh prvih časov, godbe in petja ni bilo slišati več, izprehajati se nikomur ni ljubilo in zapuščeno sankališče je bil zametel sneg. Družba se je shajala s prisiljeno prijaznostjo in olajšana se razhajala s hladno vljudnostjo. Vse je kazalo, da se kmalu razide.

Gospod pl. Rumpel se je bil že odpravil. Nerač in s srdito bridkostjo v srcu; toda gospa mu je bila naštelila toliko razlogov in ga prosila tako nujno, da se ni mogel ustaviti. Tako torej so se plačevale njegove usluge! O, prav. Zakaj se je bil zamešal v rodbinske norosti! Ali ni slutil, da se bo potegnili mati za sina, ne zanj, kadar jima pride kaj navzkriž, in da bo iztresel sin nad njim svojo jezo, če bo mati z njegovo pomočjo prekrizovala njemu račune? In vendar se ni mogel popolnoma ločiti gospod Rumpel. Pri Rožiču na Fužinah se je bil ustavil in nastanil. Teta Mara mu je bila namreč namignila, da naj se umakne samo za nekaj dni; Arturjeva jeza da se bo kmalu polegla in potem ga bo on sam hvaležen povabil nazaj.

Mosterih se je bil naveličal brezuspešnega snubljenja. Saj se Berti niti ni ljubilo več, da bi se bila šalila z njim ali si norca delala iz njega.

In kako bi se mogla še šaliti Berta, ko si je tako k srcu gnala bratovo žalost! Da so se hudovali nanjo starši in teta, ker odklanja Mosterihovo snubitev, za to se ni zmenila; a brat, Artur, se je bil popolnoma odtujil domači hiši. Nobenega zaupljivega občevanja ni bilo več med njima; nobena topla beseda ni prišla iz njegovih ust; na pristrčna njena vprašanja ni dajal nobenega odgovora; priprošnjo in zagovor pri starših je zavračal. Kako se ji je smilil siromak, kako zapuščeno se je čutila, ker je izgubila brez svoje krivde bratovo srce.

Nič manj hudo ni bilo materi. Koprnela je po sinovi ljubezni in se kesala, če se je morda prestrogo ustavljala njegovi želji, in premišljevala, ali naj še počaka ali naj mu izpolni nespametno voljo. Samo eno pristrčno besedo naj bi bil izpregovoril Artur in ljubeznivo jo pogledal kakor v prejšnjem času, in sama bi bila šla snubit zanj. Toda sin je molčal in materi je bilo težko izreči prvo besedo, dokler ni vedela, kakšen dobi odgovor. In nikomur ni mogla potožiti mati svoje bridkosti. Mož je bil nekaj dni sem popolnoma nepristopen za razgovor o domačih zadevah; svakinja pa je gledala z zanič-